

«ὡς σύμβολον τοῦ ἐνδοξοτάτου τούτου Τάγμα-
τος, καὶ μὴ λησμονεῖ μῆτε παραμέλει αὐτόν·
«οὗτος ἀναμιμνήσκει σοι, ὅτι ὀφείλεις νὰ ἦσαι
«θαρράλεός, καὶ, εἰς πόλεμον δίκαιον ἐμπλεκό-
«μενος, νὰ διατελῆς σταθερὸς, ἀνδρείος καὶ νι-
«κητής». Περιβάλλων τῷ νέῳ Ἰππότη τὸ περι-
«δέραιον καὶ τὴν ταινίαν, ὁ αὐτὸς Ἐπίσκοπος
λέγει: «Φέρε, περὶ τὸν τράχηλόν σου, τὴν ται-
«νίαν αὐτήν, τὴν κεκοσμημένην τῇ εἰκόνι τοῦ
«εὐτυχοῦς μάρτυρος καὶ στρατιώτου τοῦ Χριστοῦ
«ἀγίου Γεωργίου. Ὑπὸ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ
«παρορμώμενος, θριάμβευε καὶ τῶν εὐτυχῶν καὶ
«τῶν δυστυχῶν περιστάσεων, ὅπως, νικήσας εὐ-
«τόλμως τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σώματός σου καὶ τῆς
«ψυχῆς σου, δυναθῆς οὐ μόνον ν' ἀπολαύσῃς τὴν
«δόξαν τῆς κοσμητικῆς μάχης αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐ-
«πιστεφθῆς ἔτι τῇ δάφνι τῆς αἰωνίου νίκης». Πε-
«ριβάλλων τῷ νέῳ Ἰππότη τὸν μανδύαν, τῷ λέ-
«γει, πάντοτε ὁ αὐτὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ὁξφόρῃς:
«Λάβε τὸν ὑγινοβαφῆ (cramois) μανδύαν
«αὐτοῦτον, εἰς αὐξήσιν τῆς εὐτυχίας σου, ὡς ἐνέ-
«χυρον καὶ σημεῖον τοῦ ἐντιμοτάτου Τάγματος
«εἰς ὃ εἰσῆλθες. Τεθωρακισμένος τούτῳ, ἔσο ἀν-
«δρείος, ὅπως οὐ μόνον πολεμῆς ἰσχυρῶς, ἀλλὰ
«καὶ προσφέρῃς τὸ αἷμά σου ὑπὲρ τῆς Πίστεως
«αὐτοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τῆς Ἐκκλη-
«σίας, καὶ ὑπὲρ τῆς δικαίας καὶ ἀναποδράστου ἀ-
«μύνης τῶν καταπιεζομένων καὶ τῶν ἐνδεῶν».
Ἐπὶ τέλει, ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ φέρων τὴν χλα-
«μύδα, ὁ Ἐπίσκοπος λέγει τῷ προχειριζομένῳ:
«Δέχθητι τὴν χλαμύδα αὐτήν τὴν οὐρανόχρουν,
«διδδομένην παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου Τάγματος, εἰς
«αὐξήσιν τῆς εὐτυχίας σου, πεπλουτισμένην τῷ
«θυρεῶ καὶ τῷ ἐρυθρῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
«Τῇ δυνάμει αὐτῆς εἶθε ἀσφαλῶς νὰ διασπᾶς
«τὰς τάξεις τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἔσαι ἀναδεί-
«κνυσαι νικητής· καὶ, πληρωθεὶς δόξης ἐν τῷ
«ἐγκοσμίῳ πολέμῳ τούτῳ, διὰ πράξεων ἡρωϊ-
«κῶν καὶ ἐξόχων, δυναθῆς ν' ἀπολαύσῃς τὸν
«θρίαμβον καὶ τὴν αἰωνίαν χαράν».

Τοιαῦτα εἰσὶν αἱ εὐχαί, ἃς ἀπαγγέλλει ὁ Καγ-
«γελάριος τοῦ Τάγματος· ἀγνοοῦμεν ὅμως, ἐάν
καὶ εἰς τὸν Σουλτάνον Ἀζίζ, ἰππότην τοῦ Κνη-
«μιδοδέσμου γενόμενον, ἀπηγγέλησαν αἱ αὐταὶ
εὐχαί. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι
«σπανίως καταλληλότερον ἐβρέθησαν αὐταὶ ἢ σή-
«μερον, ὅτε ὁ Ἐπίσκοπος ἀπήλυθε ταύτας πρὸς
τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. Εἶθε δὲ αἱ εὐχαί
αὐταὶ νὰ γίνωσι σὰρξ, ἐν ἡμέρᾳ προσεχεῖ.

Ἄλλ' ἂν ἡ τελετὴ τῆς περιβολῆς τῶν παρα-
«σήμων τοῦ Κνημιδοδέσμου θυσίαν αἵματος ἀμέ-
«σως μὴ φέρῃ, φορολογεῖ ὅμως τὸ ταμεῖον τοῦ
«προχειριζομένου Ἰππότου. Κατὰ τὰ Ὀργανικὰ
«Διατάγματα, ἐάν ὁ νέος Ἰππότης ἦναι Βασιλεὺς
«ξένος, ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ χειροτονούμενος: α')
«λίρας 20 ἢ φράγκα 500, ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως
«τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν Ἰπποτῶν

τοῦ Οὐτῆσσορ. Τὸ ποσὸν τοῦτο πρέπει νὰ καταβάλ-
«ληται, ἅμα τῆς τελετῆς τῆς χειροτονίας γενομέ-
«νης, ἀπαγορεύεται δὲ ῥητῶς παρὰ τῶν Κανони-
«σμῶν ἢ πρόδοσις εἰς τὰς ἄλλας διατιπώσεις, πρὸ
«τῆς πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ τούτου· β') 16 λίρας
«(φράγκα 400) ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαρχῶν, τῶν ψαλ-
«τῶν καὶ τῶν κωδωνοκρουστῶν· γ') λίρας 13 (φρ.
«325) εἰς ἐξ ἢ ἑπτὰ ὑπαλλήλους· δ') λίρας 60
«(φρ. 1500) διὰ τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ· ε') λίρας 30
«(φρ. 750) ὡς δωρεάν ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ· ς') λί-
«ρας 20 (φρ. 500) ὑπὲρ τοῦ Κλητήρος τῆς μελαί-
«νης βάρδου· ζ') λίρας 12 (φρ. 300) εἰς τοὺς σαλ-
«πιγκτὰς τοῦ Βασιλέως· η') λίρας 2 (φρ. 50) εἰς
«τοὺς ἀρχισαλπικτὰς· θ') λίρας 16 (φρ. 400) εἰς
«τοὺς μουσικοὺς· ι') λίρας 4 (φρ. 100) τοῖς τυμ-
«πανισταῖς· ια') λίρας 3 (φρ. 75) τοῖς μαγείροις
«τοῦ Βασιλέως· ιβ') λίρας 3 (φρ. 75) τοῖς θαλα-
«μηπόλοις τοῦ Βασιλέως· ιγ') λίρας 6 (φρ. 150)
«τῷ ὀσοφυλακίῳ καὶ τῷ ταμείῳ τοῦ Βασιλέως.
«Εἶναι ἀληθές, ὅτι θραδύτερον οἱ ξένοι βασιλεῖς
«ἀπαλλάγησαν πασῶν τῶν καταβολῶν τούτων,
«ἀναβαινουσῶν εἰς ὑπερπεντακισχίλια φράγκα·
«ἀλλ' ὅμως οἱ ἀντιπροσωπεύσαντες τούτους εἰς
«τὴν τελετὴν τῆς χειροτονίας πάντοτε προσήνεγ-
«κον τῷ Τάγματι δῶρα, σχεδὸν ἴσου ποσοῦ.¹

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἄπὸ Αὐγούστου ἐπὶ κίωσις, ἢ ἄκρα τοῦ χειμῶνος.

Διότι ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου ὁ καιρὸς ἀρχεται
ἀποκλίνειν πρὸς τὸ ψυχρότερον· θεωρεῖται δὲ
ὁ Αὐγούστος ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος, ὡς ὁ Μάρτιος,
κατὰ τὴν ἀκόλουθον παροιμίαν, ἀρχὴ τοῦ θέ-
«ρους :

Ἄπὸ Μαρτίου καλοκαιριάζει
καὶ ἀπ' Αὐγούστου χειμωνιάζει.

ἢ ἄλλως :

Ἄπὸ Μαρτίου καλοκαίρι, καὶ ἀπ' Αὐγούστου χειμῶνα.

Καὶ ἀντιθέτως :

Μῆτ' ὁ Μάρτης καλοκαίρι,
μῆτ' ὁ Αὐγούστος χειμῶνας.

ἢ ἄλλως, *
Ἦλθεν ὁ Αὐγούστος, ἦρε τὴν κάππα σου.

Διότι τὸ ψῦχος κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἀρχε-
«ται καθιστάμενον ἐπαισθητόν.

Ἦλθεν ὁ Αὐγούστος, *
τὰ βοριάσματα τὸ Μάϊ ἀναθυμῶνται.

Βοριάσματα εἶναι οἱ κατὰ τὸν Αὐγούστον
πνέοντες ἐτησίαι, οἵτινες καθιστῶσι τὸν μῆνα
τοῦτον ἐπίσης εὐάρεστον, ὡς τὸν Μάϊον.

Ἄπὸ ἡλίου τοῦ Μαρτίου, τ' Αὐγούστου τὸ φεγγάρι.

Ἄπὸ ἡλίου τοῦ Μαρτίου καὶ τὸ φεγγάρι τοῦ Αὐ-

Σηκώνει τὸ πρόσωπο,
Γυρίζει τὸ βλέμμα,
Ἐπὶ ὁ χάρος ἐθόλωσε,
Καὶ στάζει τὸ αἷμα.
Καὶ ποτὸν εἰς τὴν ὑστερῆ
Στιγμὴ ἀποζητᾷ;
Τηράει καὶ ἀγωνίζεται
Νὰ ὀγάλη μιλιᾷ.

"Α! θάνατε, σῦός τε της
Τὸ λόγος εἰς τὸ στόμα·
Γιὰ ἰδὲς, δὲν ἐγύροτασε
Τὰ αἵματα ἀκόμα·
"Α! λόγια τρομάρας
Κ' ὀλέθρου θὰ πει,
Φαρμάκια, μαχαίρι,
Θ' ἀφήσει τοῦ Ἄλλῃ.

— Παιδί μου, ποῦ ἔβρισκσαι,
Καὶ μ' ἀφησὲς μόνῃ;
"Α! τρέξε, καὶ ὁ θάνατος
Γοργᾷ μὲ πλακώνει.
Στὰ μαυρά μου στήθη
Παγώνει ἡ καρδιά,
Καὶ εἶν' ἄλλαις γιομάταις
Ζωὴ καὶ χαρὰ.

Ὁ πόνος τὰ κόκκαλα
Μοῦ λύνει 'ς τὸ σῶμα·
Ἄνθει σ' ἄλλα πρόσωπα
Τοῦ βόδου τὸ χῶμα·
Γιὰ μένα παντέρημο
Κρεββάτι 'ς τὴ γῆ,
Καὶ γι' ἄλλαις τραγούδια,
Στεφάνια, χοροὶ....

"Α! κάμε, παιδάκι μου,
Ἐρμιά τὸ Γαρδίκι,
Πλατὺ κοιμητήριον
Νὰ βόσκουν οἱ λύκοι·
"Α! πνίξτε στὰ αἵματα
Μανάδες, παιδιὰ,
Παρθέναις καὶ γέροντες·
Μαχαίρι, φωτιά!

Φωτιά καὶ μαχαίρια!
Στὴν ἔρημῃ ἀγκάλῃ
Τῆς κόρης, συντρίψτε
Τοῦ νιοῦ τὸ κεφάλι·
Τὸ δρέφος ποῦ τρέμοντας
Βαστάει 'στὸ θυζῆ,
Σφαμμένο 'στὰ πόδια της
Ἡ μάνα νὰ ἰδῇ.

Μαχαίρι! Κι' ἀφήστε τους
Χαραῖς ἐδῶ κάτω
Ἄργα ξεψυχίσματα,
Λαχτάραις θανάτου.
Φωτιά καὶ μαχαίρια!
Μιὰ πλάνα νὰ κλῆ,
Καὶ γάμου στεφάνια,
Καὶ κόρη νεκρή.

Φωτιά καὶ μαχαίρια!...
Τί πάγος μὲ ζώνει;
Ἀνάθεμα, ἀνάθεμα!
Ὁ ἥλιος θολώνει.—
Ποῖα τρόμου φαντάσματα
Ἐμπρὸς μου θωροῦ;....
Ἀέφαλα λείψανα
Τί θίλετα ἐδῶ;

Ἄμμι! στὸ κρεββάτι μου
Σιμόνου ἀγάλια...
"Α! βίγνουν ἀπάνω μου
Τ' ἀγνά τους κεφάλια·
Προσφέρουν τὰ στόματα
Φοδέρια φρικτῆ·

"Α! φύγετε, ἀφήστε με
Ἀδέλφια τ' Ἄλλῃ!

Μαχαίρι θεήλατο
Κρυφὰ φοβερίζει.
Φυλάξου! 'στὸ κιάτρο σου
Ὁ χάρος γυρίζει!
Ῥιμέναν' ἐσίμωσαν,
Ἐμπήκαν, ὄρμουν,
Ῥιμένα τὸ αἷμά σου
Παιδί μου διψῶν.

"Α! ἔπεσε, ἔπεσε
Ὁ πρῶτος σφαμμένος·
Κλονίζεται ὁ δεῦτερος
Βαρεῖα λαθωμένος....
Ἀπάνω του βίγνεται
Σωρὸς τὰ σπαθιά...
Ὁ θάνατε, κλείσε μου
Τὰ μάτια γοργᾷ.

Αυπήσου με θάνατε...
Ἀκόμη δὲν φθάνει;
Σ' ἀέρι σηκώνεται
Γυμνὸ γιαταγάνι...
Ῥιμένα τὸν ἀρπαξάν
Ἀπ' τ' ἄσπρα μαλλιά,
Τὸν σέρνουν ἀλύπητα...
Ὁ τρόμου θωριά!—

Σταθθετε!—Ἐνα γόγγυσμα
Θανάτου γροικίζεται!·
Ῥιμέ τὸ κεφάλι του
Στὸ χῶμα πετιέται!
Ἐγδίκησι, ἐγδίκησι,
Μουχτάρ καὶ Βελῆ...
Ὁ ποῖός τὰ κεφάλια τους
Κομμένα κρατεῖ;

Ἡ γῆς ἐσκοτείνιασε
Ὁ ἀδὸς μου γυρίζει·
Τί τέρας τῆς κόλασις
Φρικτὰ φοβερίζει;
"Α! βίγνεται ἀπάνω μου...
"Α! μ' ἐπνίξε... Ἄλλῃ...
—Ὁ χάρος τῆς ἀρπαξῆς
Τὴν ἄγρια ψυχή!

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Περὶ τῆς χρήσεως τῶν παγωτῶν.

Ἡ χρῆσις τοῦ πάγου καὶ τῶν πεπαγωμένων ποτῶν ἐν ὄρα θερούς εἶναι ἀβλαβῆς, ὁσάκις ἡ χρῆσις δὲν καταντᾷ εἰς κατάχρησιν. Τὸ ἐσπέρας εἶναι ὁ ἀρμολιώτερος χρόνος πρὸς χρῆσιν τῶν παγωτῶν, ὅτε ἡ χώνευσις προέβη ἀρκοῦντως, ἢ καὶ εὐθὺς μετὰ τὸ γεῦμα. Τὰ παγωτὰ λαμβανόμενα ἐν στιγμῇ καθ' ἣν εἶναι τις ἐφιδρῶς εἶναι ἐπικινδυνότατα. Οἱ γέροντες, τὰ παιδιὰ καὶ οἱ λεπτῆς κράσεως πρέπει ν' ἀπέχωνται τῶν παγωτῶν, τούναντίον δὲ εἰσὶν ὠφέλιμα εἰς τὰ ῥωμαλαῖα πρόσωπα ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τὸ αἰφνίδιον ψύχος, τὸ προξενούμενον εἰς τὰ πεπτικὰ ὄργανα, παρακολουθεῖ ἀντίδρασις ὑγιεινὴ ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀντίδρασις αὕτη δὲν συμβαίνει εἰς τὰ ἀσθενοῦς κράσεως πρόσωπα, διὰ τοῦτο παρ' αὐτοῖς τὰ παγωτὰ φέρουσι βλάβην.

1. Ἰούλιος Τυπλόδης.